

Fiskets omfattning: Redan på 1200-talet före-
kom här fiske. Det bedrevs som huvud-
näring. Man besökte Kallögata, Skagerack
och Nördjörn. Fisken köptes av utgr-
köpare från Tjörn och Uddavalla. Man
fiskade hela året om. Jordbruket
sköttes av de lemnovärande. Nygiften
är utgjord sedan 1850.

Fiskets art: Man bedrev garufiske, mygje-
fiske, lummerfiske, ljuskerfiske, backefiske
dörjefiske och gultfiske. Håbruset
begagnades vid småfiske för hand.
Det hade inget särskilt namn.

Fiskets utgångspunkt: Man förvarade
redskapen i sjöbodar.

1) Det var Ljungs fiskare, som ägde
"Gullholms ön", alltså var stranden
euschild. Man tror att Harau ägde ön

rum.

Strandplatsens bebyggelse: Det fanns
bodar och bryggor. Småbåtarna drog
man upp på bryggorna, de större
på stranden. Varje fiskare hade i
allmänhet sin egen bod. Man
betalade form-skatt, tyvärr finns ingen
säker uppgift om skatten.

Prövingslus: Var och en hade sitt
hus, man betalade en viss form-skatt
ungefär 10 kr om året. Under siegperioden
kom till en främmande, som deltog i
fisket, till dessa började man naturligt-
vis uti rum.

3) Man var aldrig i sjöbodarna. De som
ägde "Gullvalus ön" var intet fiskare
d. v. s. de slutade fiska, när de in-
köpte ön. Man bodde kvar i sitt hus

ACC. N:R M. 11940:3.

vid stranden.

Diskets organisation och förväringens betydelse.

Diskarna hjälptes åt. De var inte
sammaanslutna i organiserade lag.
Man odlade mest potatis. Husdjuren
var kor och svin, antalet är
tyvärr inte känt.

A

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fiskelägetes ägröfthållande:

Huonau ägde ön. Ingen domskatt.

Bröderna hade inga bodar e.d.

Under sillfisken fanns det stora grä-
en närbelägen ö. Fiskarna själva
ägde dessa stugor. De utnyttades ej.

Jordbrukets försörjnings betydelse.

På själva Gullhalmen fanns inget
jordbruk.

Utvärtskötsel: 1850 fanns omkring 20 km
grä Gullhalmen. Dessa bodde i lodugårdar.
Svin fanns också, vilka hade stora.

Det fanns fån vid betesmarkerna